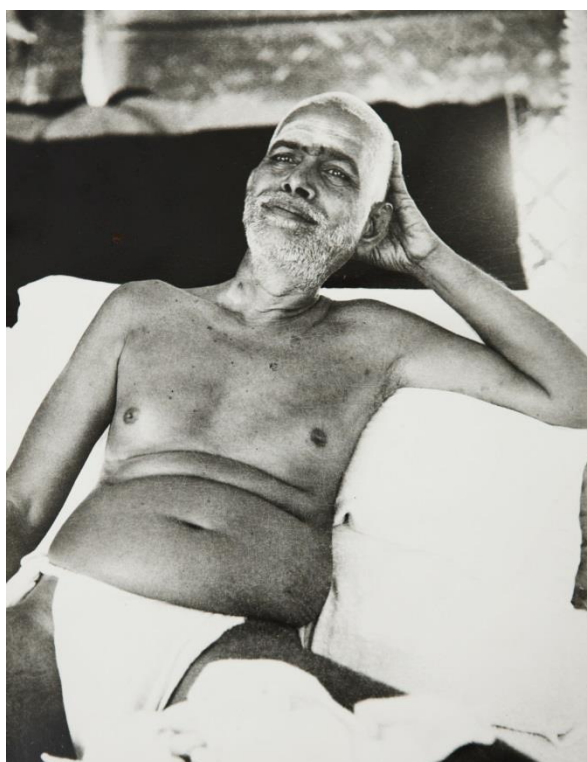


Historiky o Bhagavánovi (2/2)

Sádhu Óm

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz
(originál článku byl otisknut ve čtvrtletníku
Ramanášramu: *The Mountain Path*, číslo III/2007)



Bhagaván Šrí Ramana Mahářiši

Čekání na Ramanu

Odehrálo se to v době, kdy žil Šrí Bhagaván na východním svahu Arunáčaly. Tehdy za ním skoro žádní návštěvníci nechodili. Byl zrovna jeden z horkých letních dnů. Jakýsi vesničan se dozvěděl o duchovní slávě Šrí Bhagavána a přišel jej navštívit, aby získal jeho *daršan* (duchovní požehnání). Přišel brzy ráno, vyšel po svahu Arunáčaly a vešel do jeskyně (Virúpákša), kde Bhagaván pobýval. Šrí Bhagaván však zrovna venku zedničil, a tak si návštěvník, který Bhagavána neznal, myslel, že Bhagaván někam odešel. Proto si sedl, aby na něj počkal a svůj čas si krátil tím, že sledoval zedníka při práci. Vůbec ho nenapadlo se zeptat, kdy se má Bhagaván vrátit.

Čas plynul, a když bylo poledne, dostal návštěvník hlad. Rozhodl se, že sejde z Arunáčaly, něco pojí a později se zase vrátí, aby se potkal s Bhagavánem. Když scházel dolů, míjel nějakou starou paní (Kérai Patti). Ta se ho ptala, odkud jde a návštěvník jí řekl, že šel navštívit Šrí Bhagavána, ale že jej nenašel v jeskyni, a tak se vrací dolů najíst. Paní mu řekla, že Bhagaván nikam nešel a že tam musí být a trvala na tom, ať ji do jeskyně doprovodí. Když pak oba k jeskyni dorazili, ukázala mu Bhagavána. Návštěvník zůstal zcela ohromen. Byl to ten stejný člověk, kterého celé dopoledne sledoval, aniž by mezi nimi padlo jediné slovo. Jeho rozpaky vyvolaly u Bhagavána salvy smíchu. Když se ona paní ptala Šrí Bhagavána, proč návštěvníkovi neprozradil, že on sám je Ramana, Bhagaván se smíchem řekl: „Myslím si snad já, že toto tělo je Ramana?“

Tento příběh můžeme zakončit tím, že návštěvníkovi se vlastně dostalo nesmírného požehnání. Pokud by věděl, že je to Šrí Bhagaván, kdo zedničí, jistě by hned odešel (protože by jej nepovažoval za duchovního mistra). Ale v tichu a mlčení získal návštěvník tu nejvyšší možnou *dikšu* (zasvěcení) a také díky čekání mohl strávit v přítomnosti Bhagavána mnohem více času, který navíc vyplnil myšlením na Ramanu.

Kde je Ramana?

Odehrálo se to v prvních letech existence Šrí Ramanášramu a historka se týká jednoho stoupence, který se doslechl o Bhagavánovi, ale neměl příležitost jej navštívit, až do jednoho dne, kdy se mu poštěstilo přijet do Tiruvannamalai. Ptal se, kudy se dostane do Šrí Ramanášramu a byl velmi rozechvělý z očekávaného setkání s Ramanou. Každého, koho cestou potkal, se ptal: „Kde je Ramana.“

Tehdy bylo v ášramu jen pár budov a jen málo návštěvníků, takže se bez problémů dostal až do staré haly. Vřítel se dovnitř, ale bylo to zrovna v době Bhagavánovy pravidelné procházky. Stoupenec Ramanu nikdy neviděl, a proto se ptal nejbližších: „Kde je Ramana? Kde je Ramana?“ Jeden z pravidelných návštěvníků mu ukázal cestu, po které Šrí Bhagaván při své procházce obvykle chodil, a protože náš stoupenec nebyl ze samé dychtivosti schopen klidně sedět, odešel hledat Šrí Bhagavána.

V tu samou chvíli, kdy náš stoupenec vyšel z haly a vešel do kuchyně, aby hledal Bhagavána, vrátil se ze své procházky po Arunáčale i Šrí Bhagaván a rovněž vešel do kuchyně. Takže náš návštěvník zde spatřil čtyři či pět postávajících lidí, ale vůbec neměl tušení, kdo z nich může být Bhagaván. Pozoroval všechny ty neznámé tváře a pak se rozhodl, že se zeptá toho z nich, kdo vypadal nejprostěji, protože doufal, že jej svým dotazem nepopudí. Samozřejmě, že člověk, kterého si vybral, nebyl nikdo jiný, než Bhagaván.

Zeptal se jej: „Kdo je Ramana?“

Bhagaván se usmál a bez jakéhokoli zaváhání ukázal na velkou kuchyňskou nádobu, která na sobě měl nápis „Šrí Ramana“. Ostatní propukli v smích. Šrí Bhagaván mu pak ze soucitu objasnil svoji odpověď: „Alespoň že na těchto nádobách je napsáno 'Šrí Ramana'.

Protože na tomto těle nic takové napsáno není.“ Stoupenci, který přišel navštívit Šrí Bhagavána, se tak dostalo láskyplného poučení (*upadéša*).

V uvedeném výroku je obsažena veškerá filozofie Šrí Ramany. Bhagaván je sebepoznáním (*džňána anubhavam*) a rozhodně není fyzickým tělem.